

Dördüncü Mebhas'ta, "Allah bir cemaat için hayır murad ettiğinde, onlara nefislerinin ayıplarını gösterir." hadisi geçiyor. Hadisin konu ile alâkası nedir acaba?

"Salisen: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş: **إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ خَيْرًا أَبْصَرَ لَهُمْ بَعْضَ أَعْْيُوبِ أَنْفُسِهِمْ** (Allah bir topluluk için hayır murad ettiğinde, onlara nefislerinin ayıplarını gösterir.)"

"Kur'ân-ı Hakîmde Hazret-i Yusuf Aleyhisselâm demiş: **أَبْرَأْتُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ** (Ben nefsimi temize çıkarmam. Çünkü nefis daima kötülüğü emreder.)"

"Evet, nefsini beğenen ve nefsine itimad eden, bedbahttır. Nefsinin ayıbını gören, bahtiyardır. Öyle ise sen bahtiyarsın."

"Fakat bazan olur ki, nefs-i emmâre, ya levvâmeye veya mutmainneye inkılâp eder, fakat silâhlarını ve cihâzâtını âsâba devreder. Âsab ve damarlar ise, o vazifeyi âhir ömre kadar görür. Nefs-i emmâre çoktan öldüğü halde, onun âsârı yine görünür. Çok büyük asfiya ve evliya var ki, nüfusları mutmainne iken, nefs-i emmâreden şevvâ etmişler. Kalbleri gayet selim ve münevver iken, emrâz-ı kalbden vâveylâ etmişler. İşte bu zatlardaki, nefs-i emmâre değil, belki âsâba devredilen nefs-i emmârenin vazifesidir. Maraz ise, kalbî değil, belki maraz-ı hayalîdir."

"İnşallah, aziz kardeşim, size hücum eden nefsiniz ve emrâz-ı kalbiniz değil, belki mücahedenin devamı için beşeriyet itibarıyla âsâba intikal eden ve terakkiyât-ı daimîye sebebiyet veren, dediğimiz gibi bir hâlettir."(1)

Hadiste, **nefsin ayıplarını görmek** hayır ile yâd ediliyor. Bu meselede de nefis ve ayıplarının ıslah safhaları anlatılıyor. Yani hadis-i şerif ile mesele birbiriyle yakından alâkalıdır. Nefsi ıslah etmenin ve hayra ulaşmanın ilk merhalesi, nefsin ayıplarını görmektir.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Altıncı Mektup, Dördüncü Mebhas..](#)